

Het Huisgezin

Vriendenbrief
december 2019

FIJNE KERSTDAGEN EN EEN ZEGENRIJK

2020

Voorwoord

Beste vrienden van Het Huisgezin, Het jaar 2019 is bijna ten einde en wat is er veel gebeurd in dit jaar. We kunnen de zegeningen tellen die God ons heeft gegeven! De visie van Pieter en Annemarie heeft meer vorm gekregen, dat zien we bijvoorbeeld als we naar de tienermoederappartementen kijken die we in januari 2020 in gebruik gaan nemen.

Dankzij uw hulp in de vorm van financiën, gebeden en praktische medewerking konden wij dit geweldige project realiseren. De verbouwing van de loods was een groter en duurder project dan we in de eerste instantie hadden verwacht, maar we zijn onder de indruk van het resultaat!

Het Huisgezin biedt een tienermoeder een warme en prachtige eigen plek waardoor ze haar en haar baby weer een toekomst kunnen geven.

Dit jaar hebben we twee vrijwilligersdagen gehad, ook als bestuur waren we onder de indruk dat er zoveel lieve mensen kwamen helpen en wat is er veel werk verzet. Ook tijdens de verbouwing van de loods kwamen er welkelijks mensen helpen en zodoende konden we de kosten zoveel mogelijk drukken. Lieve mensen, uit de grond van ons hart: BEDANKT voor jullie geweldige hulp! Maar aangezien er nog een tekort is van ongeveer € 40.000,- hebben we toch nog financiële hulp nodig en doen we een beroep op u. Wilt u ons steunen door middel van een gift of een maandelijkse bijdrage?

Pieter, Annemarie, de kids, het bestuur en de vrijwilligers van Stichting Het Huisgezin wensen u fijne kerstdagen en een zegenrijk 2020 toe!

Met vriendelijke groet,
Anneke Moddejonge
Voorzitter Stichting Het Huisgezin

Lieve mensen,

Zo aan het eind van het jaar kunnen we met dankbaarheid terugkijken op het afgelopen jaar.

Er is veel om dankbaar voor te zijn. De kinderen in Het Huisgezin hebben zich ook dit jaar weer verder ontwikkeld.

Het is mooi hoe we, met elkaar, om onze kinderen heen mogen staan en ze stappen te zien zetten. We mochten een veilige plek voor hen zijn en dat is toch waar we het voor doen.

Verder zijn de tienermoederappartementen klaar, en mogen we het huis openzetten voor jonge moeders.

Ook hebben we dit jaar weer twee mooie vrijwilligersdagen georganiseerd.

We beseffen steeds meer dat we rijk gezegend zijn met zoveel vrijwilligers, die telkens de schouders onder het werk in Het Huisgezin willen zetten.

Ook zijn we erg dankbaar voor de mensen/kerken/bedrijven die Het Huisgezin op een andere manier ondersteunen door middel van gebed, het geven van spullen of de nodige financiën.

We zijn dus dankbaar voor 2019 en zien met verwachting uit naar 2020.

God is in control!

Iedereen een fijne Kerst
en een gezegend 2020 toegewenst.

Een liefdevolle groet vanuit De Tike,
Pieter en Annemarie

Even Voorstellen

Sinds november 2017 ben ik actief betrokken bij Het Huisgezin, een bijzondere plek waar vanuit het beeld van Gods gezin plaats is voor kinderen en jongeren die anders zonder gezin moeten opgroeien. Pieter en Annemarie zijn de ouders van dit gezin en in de loop van jaren is dit huisgezin in vele opzichten gegroeid. Ik maak deel uit van het bestuur en mag hierin een dankbare taak vervullen.

Ik ben 50 jaar, bijna 25 jaar getrouwd met Nynke en we hebben vier kinderen in de leeftijd van 12 tot en met 19. Ik heb altijd gewerkt in de Jeugdzorg, een aantal jaren op een groep (gedragsmoeilijke jongeren van 12-17 jaar), daarna als maatschappelijk werker in de Jeugdzorg en de laatste jaren als leidinggevende. Vanuit deze expertise mag ik mijn bijdrage leveren en dat is dankbaar werk, met name omdat we dit niet vanuit maatschappelijk perspectief doen, maar vanuit de liefde van God voor ons (en de ander). De problemen lijken misschien wel dezelfde, maar onze krachtbron en verwachtingen

zijn echt anders gefundeerd. Fijn dat we met elkaar getuige mogen zijn van een plaats waarin we proberen om Gods liefde centraal te laten staan.

Deze concrete visie gaat komende periode nog een extra dimensie krijgen. Zoals de meesten misschien al wel weten, is de loods achter de boerderij van Het Huisgezin inmiddels omgebouwd tot een multifunctioneel centrum met een aantal appartementen voor moeders met een kind. In onze omgeving komen we jonge meiden tegen die of zwanger zijn of een pasgeborene hebben. Voor deze meiden is plaats tekort. Zeker wanneer ze naast het zorgen voor een baby ook nog hun eigen problemen met zich meedragen. Het Huisgezin wil er voor hen zijn; de zorg van huisvesting bij hen wegnemen en hen ondersteunen in de laatste weken van de zwangerschap en in de eerste maanden na de geboorte. Daarnaast wil Het Huisgezin, ook al is het vaak beperkt, volop oog hebben voor hetgeen deze

moeders misschien zelf hebben gemist: een warm gezin. Onze kracht en verwachting daarvoor liggen in God, de liefde van Jezus drijft ons. Daarom voelen wij ons vrij om u erbij te betrekken en te vragen mee te bidden en te helpen waar het past en kan. Komende maanden zullen we naar verwachting de eerste bewoners gaan verwelkomen. Een spannende tijd.

Met vriendelijke groet, Edwin van Ens

*Een bijzondere plek waar vanuit het beeld
van Gods gezin plaats is voor kinderen en jongeren.*

Vrijwilligersdag 2019

Nu aan mij de vraag of ik een stukje wil schrijven over de vrijwilligersdag van afgelopen oktober. Normaliter is schrijven niet mijn hobby, maar wat Pieter en Annemarie doen vind ik wel heel bijzonder, en ik draag dat een warm hart toe.

Even voorstellen: ik ben Johannes Loonstra en ik ben ongeveer 3 jaar vrijwilliger bij Het Huisgezin. Ik kwam met Pieter en Annemarie in contact via mijn buurman Sander Nicolai. Hij vroeg mij of ik iets kon betekenen voor Het Huisgezin. Hij legde uit wat het inhield en wat de plannen waren. Het ging om bossen rooien met de graafmachine. Destijds was ik kraanmachinist en als ZZP'er werkzaam voor Renkema Grondwerken te Harkstede, onderdeel van Brouwer&Brouwer te Oostermeer. En sinds die tijd levert Brouwer&Brouwer de graafmachine en ben ik betrokken bij de klussen die

met de graafmachine moeten gebeuren. Zoals ook tijdens de laatste vrijwilligersdag, het was de bedoeling dat we een terras gingen aanleggen voor de tienermoeders.

's Morgens om 8 uur was ik al aanwezig, aangezien er nogal wat op de planning stond. Ik was niet de enige, Rienk de tuinman was ook al aanwezig. Hij was ook degene die de regie in handen had wat betreft de klussen die moesten gebeuren. Voordat de vrijwilligersdag begon hadden wij alles al overlegd: het terras uitgraven, zand er in en weer wat sleuven graven voor de laurierstruiken die gepland moesten worden. Dit alles voor de privacy van de tienermoeders. Zoals gewoonlijk werden we blij onthaald en zelfs om 8 uur 's morgens stond de koffie al klaar. Na het eerste bakje ben ik begonnen met het uitgraven van het terras dat Rienk had uitgezet. De grond die uit het terras kwam kon weer worden verdeeld rondom het terras, zodat het wat hoger kwam te liggen dan het veld. Zo langzamerhand kwamen steeds meer vrijwilligers binnen druppelen. Rond 9.30 uur riep Annemarie ons binnen voor de gezamenlijke start en ook dit keer was er weer grote groep vrijwilligers aanwezig, geweldig was dat!

In de woonkamer stond een groot krijtbord waar op stond wat er allemaal gedaan kon worden. Pieter heette iedereen

welkom en begon met gebed, Annemarie gaf toelichting wat het belangrijkste was wat er moest gebeuren. Iedereen ging aan de slag, wij gingen weer verder met het terras. Rond 11 uur was er koffie met gebak. Na die tijd heb ik nog wat sleuven gegraven voor de laurierstruiken en om 12.30 uur was er een lunch, die ook weer geweldig geregeld was. 's Middags ben ik verder gegaan met allemaal bijkomstige werkzaamheden tot ongeveer 15.30. Helemaal heb ik de afsluiting gemist, maar er komt vast nog een volgende keer!

Het is geweldig om mee te maken dat er zo'n saamenhorigheid en plezier is, dat iedereen met elkaar bezig is, klasse!
Johannes Loonstra

Vrijwilligersdag
16 mei 2020

opgave via:
smaling@hethuisgezin.nl

Rienk en Sija Krist

Wij zijn Rienk en Sija Krist en we wonen in Twijzelerheide. We hebben vier dochters, waarvan de oudste is getrouwd, en twee kleinkinderen.

In 2004 hebben we Pieter en Annemarie Ieren kennen toen we in dezelfde dienst werden gedoopt in de Bethel. Wij hebben altijd contact gehouden. Zo hebben wij ook de ontwikkelingen van Het Huisgezin gevolgd. Bij hen konden we altijd terecht voor een praatje als er bij ons moeilijkheden waren.

Door de jaren heen hebben wij ons 'steentje' mogen bijdragen. Dit hebben we altijd met plezier gedaan, omdat het werk wat zij doen ons aanspreekt en we hebben daar veel respect voor. Wij hebben het gezin zien groeien naar wat het nu is. Voor de toekomst bidden en wensen we hun Gods zegen toe, ook wat betreft het opvangen van tienermoeders. En we hopen te kunnen blijven bijdragen aan Het Huisgezin. Op deze manier mogen we samen Gods huisgezin vormen.

Rienk en Sija

Het verhaal van Bram

Mijn naam is Bram Smaling en ik ben (voor de mensen die het nog niet weten) de zoon van Pieter en Annemarie. Ik ben 23 jaar en zit in het laatste jaar van mijn HBO-studie voor leraar techniek op het VMBO. Mijn uiteindelijke doel is om in het speciaal onderwijs te gaan werken als techniekdocent.

Vaak krijg ik de vraag: wat vind je ervan dat je ouders dit werk doen en vind je het wel leuk dat al die kinderen/tieners bij jullie in huis wonen? Door dit stukje te schrijven hoop ik dat jullie een beetje beeld krijgen van hoe ik het ervaar om in dit huisgezin op te groeien.

Op het moment dat mijn ouders begonnen met het opvangen van kinderen was ik een jaar of zes. Op deze leeftijd heb je nog niet heel erg goed door wat het werk allemaal inhoudt en ik vond het gewoon erg leuk dat er altijd iemand was om mee te spelen.

Naarmate ik ouder werd, begreep ik steeds meer van wat er allemaal echt gaande was in ons gezin. Ik ben mijn ouders heel erg dankbaar voor wat ze mij allemaal hebben meegegeven in mijn opvoeding.

Om op te groeien in een gezin waar heel veel wisselingen zijn, is niet altijd even makkelijk. Je komt soms in situaties terecht waarbij je niet weet hoe je ermee om moet gaan. In het begin schrik je bijvoorbeeld heel erg van bepaalde problematiek die de kinderen met zich mee brengen, maar op een gegeven moment wordt het normaal. Als ik vragen had kon ik altijd bij mijn ouders terecht, zij gaven dan antwoord, waardoor ik weer verder kon gaan en het achter me kon laten. Op deze manier kon ik goed omgaan met de heftige situaties die af en toe voorkwamen. Als ik even weg wilde uit een situatie kon ik me terugtrekken op mijn slaapkamer, waar ik dan met

mijn eigen dingen (Lego, Netflix, school etc.) bezig was. Ik heb dus altijd mijn eigen plek, waar ik erg blij mee ben.

De band met mijn ouders is heel erg goed, ik kan alles met ze delen. We praten veel over alles wat we meemaken en lachen en huilen samen. Met mijn moeder ga ik er soms heerlijk op uit met de hond en dan hebben we goede gesprekken. Met mijn vader ben ik regelmatig aan het klussen in de tienermoederappartementen die we aan het bouwen zijn. Ook met hem heb ik dan goede gesprekken, maar we lachen samen ook veel. Naast de gesprekken met mijn ouders, geniet ik ook van het klussen en het contact met alle vrijwilligers die hier komen.

Elk kind dat bij ons in huis heeft gewoond of nog steeds woont, is anders. Met de een heb je een klik en met de ander niet, de een haalt soms het bloed onder je nagels vandaan en met de ander ga ik op zolder bouwen met Lego. De irritaties die ik soms heb, moet ik echt wegdrücken, om ze geen uitbrander te geven (soms gebeurt dat wel). In mijn achterhoofd zit namelijk altijd de gedachte dat ze hier wel een thuis hebben die ze bij hun eigen ouders niet hadden. Je wilt deze kinderen een liefdevol thuis geven waar ze zichzelf mogen ontwikkelen op de juiste manier en waar ze echt kind mogen zijn. Ik heb gezien hoe erg kinderen beschadigd kunnen worden in

hun jonge jaren en welke gevolgen dit allemaal kan hebben in hun leven. Door deze kinderen een plek te geven waar ze zich thuis voelen, geef je ze een toekomst. Dit doe je al door de kleine dingen, door bijvoorbeeld samen te eten, even met de hond uit te gaan, samen te klussen, een spelletje te spelen en ga zo maar door.

Om nu even terug te komen op de vragen die ik vaak krijg. Ik vind het geweldig dat mijn ouders dit doen en dat ze alles opzij hebben gezet om dit te gaan doen. Zelf ben ik erg dankbaar dat ik in dit gezin mocht opgroeien dat maar één doel heeft: namelijk deze kinderen helpen. En ik op mijn manier mag dan mijn steentje bijdragen.

De kinderen/tieners die bij ons wonen zijn stuk voor stuk bijzonder op hun eigen manier en iedereen heeft zijn problematiek en verbeterpunten, maar samen zijn we één gezin!

Als jullie vragen aan mij hebben, blijf ze stellen. 😊

Tot slot

Zoals jullie hebben kunnen lezen ben ik heel erg trots op mijn ouders en dankbaar dat ik bij hen mocht opgroeien. Ik heb heel veel van ze geleerd in de afgelopen jaren en hoop nog steeds meer bij te leren in de tijd dat ik nog thuis woon.

Pap en Mam: ga zo door!!!

Bram

Geschreven door een medewerker

Hallo, mij is gevraagd een stukje te schrijven, nu is dat niet zo mijn hobby, maar bij deze dan.

Mijn naam is Jeanette Landman, ik ben getrouwd met Tjeerd en samen hebben we 4 jongens en 2 meiden, waaronder onze pleegzoon en onze 'schoondochter', variërend in de leeftijd van 9-22 jaar.

Eigenlijk kennen wij Pieter en Annemarie al een hele poos, want onze oudste zat bij Rosanne in de klas op de basisschool, maar onze zoon speelde niet met meisjes, dus toen hadden we nog niet echt contact met elkaar. In 2016 kwam ik Annemarie weer tegen in de Aldi en we raakten aan de praat. Zij hadden toen net groen licht gekregen wat betreft de boerderij in De Tike en ik had net verlof genomen om na te denken over wat ik verder wilde met mijn werk etc. Annemarie nodigde mij uit om eens te komen klussen en zo kwam ik op een gegeven moment elke donderdagochtend in De Tike. Zelf noemde ik het therapeutisch klussen, want door al het verven en praten had ik ook de kans om over mezelf na te denken.

Na een half jaar heb ik mijn verlof met nog eens een half jaar verlengd en ondertussen had Annemarie mij gevraagd om op vrijdagochtend te komen helpen. En zo ben ik begonnen als gezinsondersteuner

en doe ik allerlei voorkomende werkzaamheden. Na een jaar verlof te hebben gehad, was het mij duidelijk dat ik niet terug de verpleging in wilde en ben ik definitief gestopt. (Je moet eerst een deur dichtdoen, voordat er een nieuwe deur opengaat, werd tegen mij gezegd en ik denk dat dat klopt ... wel een proces hoor.)

Ondertussen ben ik ook op de maandagochtend actief in De Tike en het bevalt me heel goed! Wat fijn is, is dat we elkaar op heel veel gebieden begrijpen, wat ik ook mooi vind is het samen praten over God en over hoe je in je geloof staat. Het is goed om andere inzichten op dit gebied te horen, fijn om op maandag te beginnen met bijbellezen en gebed, ja fijn om 'zomaar' nieuwe vrienden te hebben. Ik geloof dan ook dat we elkaar niet toevallig zijn tegen gekomen, maar dat dat Leiding was, daar heb ik vaak om gevraagd en achteraf kan ik dit ook echt zeggen.

En ja, dan de toekomst, de enermoederapartementen zijn bijna klaar, ik ben benieuwd naar de meiden die gaan komen, naar de baby's die we mogen verwelkomen, de liefde die we mogen uitstralen, het er mogen zijn. Om ze wat mee te geven, te helpen om een toekomst op te bouwen, een stukje mee te lopen op een weg die

niet gemakkelijk is. Ja, ik ben dankbaar dat ik hierin mijn steentje kan en mag bijdragen.

Nou, het is toch nog een heel verhaal geworden, fijn om dit te delen met jullie als lezers van de nieuwsbrief en misschien tot ziens in De Tike!

Groeten van Jeanette

Info over stichting Het Huisgezin

Sinds 2011 is het werk Pieter en Annemarie Smaling als opvanggezin ondergebracht in een stichting: Het Huisgezin. Het bestuur van de stichting ondersteunt hun werk. Om het werk van Het Huisgezin bekendheid te geven publiceert de stichting tweemaal per jaar een Vriendenbrief, die in druk wordt verspreid en op onze website is te downloaden. Stichting Het Huisgezin heeft geen winstoogmerk, maar aan het werk van Pieter en Annemarie vraagt wel om een stevig financiële ondergrond. Zonder eigen inkomen zijn Pieter en Annemarie aangewezen op de financiële middelen die de overheid beschikbaar stelt. Die zijn echter zeer beperkt en bieden onvoldoende armslag om Pieter en Annemarie om het werk als gast- en opvanggezin te blijven doen met de idealen die zij hebben. De stichting heeft een ANBI-status: giften die bestemd zijn voor het werk van Pieter en Annemarie zijn aftrekbaar bij de fiscus.

'Elk kind heeft het recht om kind te zijn'

'Ja, ik wil Het Huisgezin steunen!'

Wilt u het werk van Pieter en Annemarie steunen? Heel graag! Elke euro komt ten goede aan de kinderen die aan hun zorg zijn toevertrouwd. Laat ons dit weten via secretariaat@hethuisgezin.nl of bezoek de website: www.hethuisgezin.nl Daar kunt u zich ook vrijblijvend abonneren op de vriendenbrief.

U bent ook welkom om rechtstreeks een bijdrage te geven aan Het Huisgezin op:

IBAN NL54INGB0005334048

t.n.v. Stichting Het Huisgezin.

Oproep van de penningmeester

Wanneer u een gift doet, wilt u dan ook uw postcode en huisnummer in de omschrijving vermelden? Alvast bedankt.

Wie een kijkje wil nemen bij Pieter en Annemarie thuis is natuurlijk welkom!

Laat dit even weten via: smaling@hethuisgezin.nl

Privacywet (AVG)

Zoals u van ons gewend bent, gaan we op een vertrouwelijke manier om met uw gegevens. De gegevens die we van u hebben zijn de gegevens op de adresdrager. Wanneer u een geadresseerde nieuwsbrief ontvangt en u wilt deze niet meer ontvangen, mail dan naar financiën@hethuisgezin.nl. We zullen uw gegevens dan uit ons adressenbestand verwijderen.